

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4306/2019
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства, Привредни суд у Сремској Митровици, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 77/2019 од 07.08.2019. године, у седници већа одржаној 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 77/2019 од 07.08.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 77/2019 од 07.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр 93/19 од 05.06.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу да на име новчаног обештећења-неимовинске штете које је тужиоцу изазвана повредом права на суђење у разумном року исплати износ од 300 евра у динарској противвредности на дан исплате, према средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом почев од пресуђења па до коначне исплате. Ставом другим изреке је одбијен као неоснован део тужбеног захтева преко досуђеног па до тражених 3.000 евра са припадајућом каматом, а ставом трећим изреке је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове спора у износу од 59.400,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Виши суд у Сремској Митровици је пресудом Гжрр 77/2019 од 07.08.2019. године делимично жалбу тужиоца усвојио а делимично одбио док је жалбу тужене усвојио и првостепену пресуду преиначио у побијеном делимично усвајајућем-обавезујућем делу одлуке о главној ствари (став 1. изреке) и у побијеном одбијајућем делу одлуке о главној ствари (став 2. изреке) тако што је износ од 300 евра повисио на

износ од 900 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу НБС са законском затезном каматом од првостепеног пресуђења па до коначне исплате, док је у преосталом делу одбио као неоснован тужбени захтев и у побијеном обавезујућем делу одлуке о трошковима парничног поступка тако што је снизио досуђени износ на износ од 23.400,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате а у преосталом делу одбио захтев. Обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 4.320,00 динара на име трошкова жалбеног поступка а тужилац туженој да исплати износ од 12.000,00 динара на име трошкова жалбеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде – дела којим је одлучено о трошковима жалбеног поступка, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП, ради усаглашавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања у општем интересу или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Побијено решење не одступа од опште прихваћеног става да се право на наканду трошкова насталих у једном поступку (поступку за заштиту права на суђење у разумном року) поступку за заштиту права на суђење у разумном року, не може остваривати у другом поступку (поступку за новчано обештећење или наканду материјалне штете настале повредом права на суђење у разумном року). Осим тога, тужиочево право на наканду трошкова поступка за заштиту права на суђење у разумном року – адвокатске награде за састав приговора ради убрзања поступка, није ускраћено, јер је правноснажним решењем Привредног суда у Сремској Митровици Р4 Ст. 50/2018 од 31.05.2018. године одбијен захтев за наканду трошкова поступка за састав тог поднеска.

Из наведених разлога је одучено као у правом ставу изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије а основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, о дозвољености ревизије у имовинскоправним споровима одлучује се према вредности предмета спора. Одредбом чл. 28. ЗПП прописано је да када је за право на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Тужиочевом ревизијом побија се решење другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка по жалби. Имајући изложено у виду, ревизија није дозвољена, због чега је применом чл. 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

У поступку по ревизији против одлуке о трошковима поступка не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена када је другостепени суд преиначио другостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

На основу одредбе члана 413. ЗПП је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић